

8-9. szám.

1946 január

Olimpiai gondolatok

A Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnöke, Sigfrid Edström az alábbi levelet intézte az illetékes magyar sportkörökhöz:

"A Nemzetközi Olimpiai Bizottság 1945 augusztus 21-24.-én tartott végrehajtóbizottsági ülésén elhatározta, hogy az olimpiai játékokat 1948-ban újból megrendezik.

Számos város közölte velünk azt a kívánságát, hogy megbízást kapjon a játékok rendezésére: a kérdésekre hozandó döntés végett most van folyamatban az írásbeli szavazás, amelynek végeredményeként a választás valószínűleg L o n d o n r a fog esni.

Erre való tekintettel ajánljuk, hogy az Önök olimpiai bizottsága újból működésbe kezdjen, hogy az országuk máltóképen legyen képviselve a játékokon.

Jó lenne, ha felkelténék az Önök országában a közérdeklődést az olimpiai mozgalom iránt és elősegítenék a testnevelést és az amatőrsportot. A sportszövetségeket segíteni kell, hogy előkészített program alapján dolgozhassanak.

Igen hálásak lennénk, ha szíveskednének ismertetni velünk azokat a lépéseket, amelyeket az olimpiai gondolat felélesztése érdekében tettek. Szíveskedjenek ugyancsak közölni velünk, amennyiben lehetséges, hogy országuk hány versenyzővel és kísérelővel fog résztvenni a játékokon.

Természetesen köztudomású, hogy az amatőrsportból a kereskedelmi /üzleti/ és politikai befolyásokat távol kell tartani és az olimpiai eszme emelkedett gondolatát kell támogatni.

Híreiket várva fogadják Uraim megkülönböztetett tiszteletünk

J. S. Edström s.k."

Magyarország tehát hivatalosan is meghívást kapott az 1948. évi londoni olimpiai játékokra. Sokan talán csak a közelgő béke előjelét, a külföldi kapcsolatok erősödését látják ebben a meghívásban, számunkra, sportemberek számára sokkal többet jelent azonban amannál.

OLIMPIA - ez minden igazi sportember álma. Öt világrész ifjúságának nemes, lovagias küzdelme az igazi, tiszta sportszellem, az olimpiai eszme jegyében.

Az olimpiai eszme éppen 50 évvel ezelőtt indult diadalmas útjára. 50 év alatt meghódította az egész világot, erősítette a nemzetközi kapcsolatokat, az emberiség összetartozási érzését, a közös célt és hihetetlen mértékben fellendítette a sportot. Utja nem volt egyenletes és sima, de hiába akadályozták elterjedését. Az első világháború is csak egy időre tudta megszakítani az olimpiai játékok folytonosságát, utána az olimpiai eszme még izmosabban, még erősebben folytatta diadalutját. Az olimpiai eszme volt az, amely legtovább próbálta áthidalni a szakadékot a mindjobban egymás ellen

izgatott népek között és kétségbeesett erőfeszítéseket tett az újabb világégés megakadályozására. A háboru ördöge, az emberi gyűlölködés azonban erősebbnek bizonyult és hat évre ismét szörnyű lángtengerbe borult a világ.

Az olimpiai eszmét háttérbe szorította a háboru, de megölni nem tudta soha. Megértük a háboru végét, a fegyverek zaja elcsendesedett és ma az általános béke küszöbén ismét olimpiára készülhet a világ. A győzők is okultak a mult tapasztalatain és éppen ezért hisszük, hogy a londoni olimpián teljes diadalt ül majd az olimpiai eszme; a győztes, semleges és legyőzött, de jobb utra tért nemzetek fiait is egyesíti majd az öt egymásbafonódó karika. A londoni olimpia igazán a kiengesztelődés olimpiája lesz.

Magyarország az olimpiai eszmének kezdettől fogva töretlen, lelkes híve volt. A magyar sport minden olimpián méltóan képviselte az eszmét és ezen keresztül az egész magyarságot is. A külföld a sporton keresztül megtanulta becsülni a magyar nevet. "Kis ország, de a sportban nagyhatalom" - állapították meg hazánkról a legnagyobb nemzetek fiai és a berlini olimpián öt világrész hajtotta meg az elismerés zászlaját a kis Magyarország előtt.

Mi magyarok a legjobban tapasztalhattuk, hogy a sport a legjobb diplomácia. Gondoljunk csak vissza az első világháboru utáni időkre, milyen szolgálatot tett a magyar sport az egész nemzetnek. Ma ismét súlyos feladatok és kötelességek hárulnak a magyar sportra. Helyzetünk részben súlyosabb, mert sportunk akkor nem szenvedett olyan súlyos rázkódást, olyan nagy veszteségeket mint ma, de részben könnyebb, mert napjainkban a külföld nem áll olyan ellenséges tömbben hazánk határai körül, hanem már is jóindulattal nézi erőlködésünket és megújítja kapcsolatainkat.

Nem vitás, hogy ezen az olimpián nemcsak résztvennünk, de sikeresen szerepelniünk is kell. Erre kötelez a berlini 10 aranyérem és a nemzetek rangsorában elért harmadik hely, erre kötelez a külföld jóindulata és bizalma, valamint Hazánk szomorú helyzete.

Minden magyar sportembernek felül kell emelkednie a kicsinyes, egyéni érdeken! Vezetők és versenyzők egyaránt csak komoly együttes munkával teremthetnek sikert. A társadalmat pedig fel kell ráznunk, hogy támogassa, segítse sportolóink ügyét. Az egész magyarság nemzeti érdeke, hogy Magyarország sikeresen szerepeljen Londonban és hogy ez az olimpia ne csak a kiengesztelődés hanem az újjáéledt magyar sport olimpiája is legyen.

Az olimpia komoly feladatok elé állítja a magyar atlétákat is. Az atlétika talán valamennyi sportág közül a legtöbbet szenvedett, a legnagyobb nehézséggel küzd. Hiányoznak az élvonalbeli atléták, hiányzik az utánpótlás zúme, nincs pálya, nincs felszerelés, szegények az egyesületek. Atlétikánk az elmúlt évben már bebizonyította élni akarását és az idén reméljük elindul a fejlődés útján. Ezért várjuk, hogy végre meginduljon a munka, elintéződjön a vezetőség ügye, mert minden perc késedelem igen drága. Annál is inkább, mert már az idén komoly erőpróba: az Európabajnokság előtt állunk. Komoly sikert jelenlegi helyzetünkben nem remélhetünk, de nem szabad, hogy ez elvegye a kedvet, nem akadályozhatja a munkát. Most már ismét van célja a lelkiismeretes, szorgalmas munkának.

Ezért hívjuk a magyar atlétákat, dolgozzanak szorgalmasan, lelkiismeretesen és keményen. Senki egy pillanatra se felejtse el, hogy ma méginkább, a sporttal is hazánkat szolgáljuk.

És hívjuk az egész magyar atlétatársadalmat minden egyes tagját, segítse, támogassa ezt a munkát. Adjon, hogy adhassunk, hogy építhessünk és hogy elindíthassuk a magyar atlétikát a szebb, dicsőbb jövő felé.

/sz/

A MASz 1946. évi közgyűlése

Közévi szünet után, január 6.-án tartotta meg a Magyar Atlétikai Szövetség tisztújító közgyűlését. A közgyűlés iránt igen nagy érdeklődés nyilvánult meg. A pesti és pestkörnyéki egyesületek képviselői teljes számban jelentek meg, a vidékiek közül Diósgyőr, Miskolc és Győr képviselője személyesen is megjelent, de általában csaknem valamennyi jelentős vidéki egyesület elküldte megbízólevelét.

Már fél 10 tájban nagy volt a sűrűség a szövetség helységében. Az egyesületek a régi szokás szerint az utolsó pillanatban rendezték tisztségváltásaikat, igen sok új egyesület jelentkezett pedig felvételre.

10 óra felé megkezdődött a megbízólevelek felülvizsgálása, majd fél 11 után néhány perccel Rajk Andor tekintélyes hallgatóság előtt nyitotta meg a közgyűlést.

Rajk Andor megnyitójában röviden vázolta a magyar atlétika nehéz helyzetét, s azokat a nehézségeket, melyekkel az idény során le kellett küzdeni. Utána átadta a szót Frankó Mihálynak, a Nemzeti Sport Bizottság elnökének.

Frankó Mihály hangsúlyozta a sportszövetségek önkormányzatának fontosságát, hitet tett a népisport és a tömegsport mellett. Válaszolta a szabad, demokratikus magyar sportélet irányelveit, melyek lényege az, hogy sporttraktárral, lelkes és szakértő sportemberek kerüljenek a szövetség tisztikarába és azután ezek az emberek képviseljék az egyes szakszövetségeket a felsőbb sporthatóságokban. Reméli, hogy a magyar atlétikai szövetségben is megteremtődik az a harmónia, mely által a magyar atlétika legfontosabb problémái is megoldhatók lesznek. Az NSB nevében üdvözölte a közgyűlést.

Dollai Antal, a Testnevelési Főiskola igazgatója felszólalásában hangsúlyozta, hogy öröme el jelent meg a legklasszikusabb sportág tisztújító közgyűlésén. Többször is a főiskola lekövetkező üdvözlését és mind a tanári kar, mind pedig az egész hallgatóság komoly támogatását helyezte kilátásba. Meggyőződése, hogy bármelyik lista is győzedelmeskedik majd a választáson, abban minden jelölt megegyezik, hogy egyformán szeretni, becsülni és szolgálni kívánja a magyar atlétikát. Példamutató tisztikart kíván a közgyűlésnek.

Keresztényi József a kultuszminisztérium nevében dr. Molnár Ferenc miniszteri tanácsos üdvözlését tolmácsolta és egyben felolvasta az a levelet, melyben a Nemzetközi Olimpiai Bizottság meghívta Magyarországot az 1948-ban Londonban rendezendő olimpiai játékokra.

A nagy tetszéssel fogadott felszólalások után Rajk Andor mondott köszönetet a három felszólaló jókívánságaiért.

Ezután Csepplár András dr. olvasta fel főtitkári jelentését. Beszámolt az elmúlt év eredményeiről, a magyar atlétikai élet megerősítéséről, a versenyekről, a vezetőség munkájáról, az előző eredményekről és az egyesületek munkájáról. Néhány szóban megemlékezett az 1944. év főbb eseményeiről és eredményeiről is. Utána Görő Ferenc tette meg pénztári jelentését és ismertette a jövő évi költségvetést.

Rajk Andor ezek hozzászólásokat kért az elhangzott jelentésekhez. Meglehetősen feszült hangulatban heves közbeszólások közben Németh Imre, Kiskörmendi Sándor és Lichter Sándor szólt

Sándor 44, Kerék János 39.

Főtitkár: Csaplár András dr. 92 - Willheim György 39.

3 titkár: Palásthy László 131, Subert Zoltán 131, Willheim György 79 - Tinár István 44, Horváth Sándor 8.

Pénztáros: Gerő Ferenc 131.

2 jegyző: Arató Pál 131, Molnár Pál 131.

Ellenőr: Fodor János 131.

Háznagy: Enyedi Ferenc 87, - Kovács József 44.

Ügyész: Nagy Elemér dr. 87 - Hójjas István dr. 44.

Orvos: Mezei Sándor dr. 131.

Férfi szövetségi kapitány: Kelen János 131.

Női szövetségi kapitány: Regdánsszky Matild 87 - N. Lamos Margit 44.

Tiszteletbeli elnökségi tagok /nindkát lista alapján/:

Mező Ferenc dr., Brunner Mándor, Chabada Péter, Csegedy Béla, Csiky Béla dr., Dollai Antal, Farkas Ferenc dr., Felkay Ferenc dr., Geszteyy Jenő, Hepp Ferenc dr., Hernádi Mihály dr., Jánbor Alajos, Kenény Gábor, Sonfai Elemér, Szemeré János, Szerb Elek dr., Tolnay Ágoston, Tóth Mihály, Uray Tivadar.

30 tanácsost: Bakonyi Béla FTC, Bolyó Béla BRE, Barsi László Kinizsi, Chrisztján László Gyula, Csopaki István Pósta, Fekete István MAFC, Feredős József ÖBSZ, Fisy Imre MTE, Garaszei László Testvériség, Grünfeld Ignác Vasas, Gyursónszky János MTE, Hermann Imre dr. Testvériség, Herrmann Ferenc Törekvés, Hires László UTE, Horváth Pál dr. BEAC, Kapros László dr. Debrecen, Káldus Endre DM, Kelenen Imre TFSE, Kereszturi Géza ÖBSZ, Kópossy József MTK, Körlel Károly Gyöngyös, Lendvai Pál Vasas, Mészáros Ferenc MÁVAG, Patay Zsigmond CsMTK, Szakácsi László Rp.HADISZ, Szepény László Győr, Székely Alajos Előre, Ungur Imre UTE, Várszegi József Toldi, Villányi Mándor Pécs.

6 póttanácsost: Balázs László ESO, Czénann Ferenc Békés-
csaba, Gergely Ferenc Testvériség, Molnár Kálmán Diósgyőr, Németh Imre Toldi, Kiss István TFSE.

Szánvizsglóbizottság. Elnök: Kovács József 87 - Bar s i László 44. Tagok: Kalovits István 87, Pozsonyi Zoltán 87 - Bajkay Mándor 44, Légrádi László 44. Póttagok: Légrádi László 87, Görög Géza dr. 87 - Pozsonyi Zoltán 44, Karácsonyi László 44.

Összesen tehát 131 szavazatot adtak le. A választás az el-
lenzéki lista győzelmét hozta általában 87:44 arányban.

Frankó Mihály a szavazás eredményének kihirdetése után kijelentette, hogy a választás eredményét nem fogadhatja el, mivel a jelöltek között olyanok is szerepelnek, akik nem jelentek meg az NSB igazolóbizottsága előtt. Ezért az új tisztikarnak nem adhatja át a közgyűlés vezetését és ezzel a közgyűlést bezárta.

- + 0 + -

Szilágyi Jenőről hallottunk az elmúlt napokban végre valami biztos hírt. A kiváló munkásatléta a dachau fogolytábor-
ban van és jó egészségnek örvend. Reméljük, hogy Szilágyi, aki nemcsak egyik legeredményesebb atlétánk, hanem a kitűnő erővel dicsekedhető magyar hosszútávfutó gárda kimagasló alakja, rövidesen hazatérhet és az augusztusi Európabajnokságokon már ké-
peségeinek megfelelően képviselheti nemzetünket.

1945 tavasza

Írta: Fekete István

A külvárosban sétáltam, ott, ahol nagy, üres telkek vannak, ahol kis házak és kis kertek bujnak a fák közé. Arra megy a vasut töltésén nagy fű és gaz nő, itt már rétek is vannak, beteg, városi rétek, melyeken nem legel tehén és finom fű sem nő rajtuk, mégis zöld minden és szabad a levegő. Régóta nem jártam itt. Utoljára egy mezei versenyem volt ezen a vidéken. Jól emlékszem rá, hiszen alig múlt egy éve. Csak azért indultam el, mert az új edzésrendszerem eredményét akartam látni. Enyhe tél volt akkor, január végén már nem is fagyott, így korán kezdhettem a mozgást. Majd nem minden nap futottam néhány kilométert könnyen és lazán. Nem erőltettem, játékosan csináltam. Elvezet volt a puha lépések gördülése az izmok feszülése! Nyelni az utat, könnyed mozdulattal belefúródni a levegőbe! Szép kora tavasz volt az. Márciusig nem futottam időre, fogahmam sem volt mit tudhatok? A verseny hossza nem az én távom volt, nyolc kilométer, hosszú nekem. Mégis elindultam. Rajtam kívül még hetvenen voltak. Köztük a nagy hosszútávfutók is. Tudtam, hogy nem érhetek be az elsőkhöz. Csoda könnyen futottam, nem voltam fáradt és kimerült. Élveztem a mások mozgását és erőlködését. Szinte mosolyogtam rajtuk. Végig a középen helyezkedtem, csak az utolsó ezer méteren erősítettem, és könnyedén a nyolcadik helyre jöttem be.

Egy éve ennek. Erre járok ismét. A réten most roncsok, a vasut töltése felrobbantva. A kis házak nagy része rom. A fák, amelyek mögött a kertecskék bujnak meg nincsenek. Ugyanaz a rét, ugyanaz a táj, mégis más, igazán. Fájdalmas. A halál ül a tájon. Igen ő nyert, egyedül ő. Minden halott itt. Mi történt hát? Miért változott az élet halott némasággá? Miért hevernek ezek a vaszörnyetemek itt összetörve? Nem felel senki. Csend... De ez nem az élet békés csendje, hanem a halálé. Egy a szöges cipők nyoma volt a küzdelem emléke, ma a feltépett föld tátongó sebei. Küzdelem volt ez is. Oh, be más küzdelem! Miért kell a vér, miért kell a seb, miért a halál? Nem elég a testek fáradása, az akarat feszülése. Tudom nem azok tántorogtak itt vérlázban, akik egy éve itt futottak! Hetvenen voltak, akkor milyen soknak tűnt. De ez kevés, nagyon kevés. Nem lenne itt ma sem más nyom, csak a szögeseké, ha hétszáz, hétezer, hétmillióan lettek volna! Csend van. Fájdalmas. Nem mozdul semmi. De mégis... Mintha a távolban egy tarka pont mozogna, közeledik. Igaz ez? Egy ember fut, melegítőben, szöggel a lábán! Nyugodt tempóban közeledik. Az árkokat és roncsokat kikerüli. Már itt is van. Melegítője tarka, mert a felső rész kék, az alsó piros és a hátán zöld folt... Már el is tűnik... Alig látszik már, csak távoli tarka pont...

Hogyan lehet az atlétika tömegsporttá?

Tömegsportról hall ma az ember lépten nyomon. Mit is jelent ez? Csak annyit jelentene, hogy az eddigi tízek, százak helyett ezrek és százezrek rugnák a labdát, futnának a salakon, ugranának a ruddal és halytanának a gerelyt? Nem! A tömegsportnak ennél sokkal többet kell jelentenie. Magában kell foglalnia azt a szellemi, erkölcsi és testi magasabbrendűséget, amelyet csak a rendszeres testi nevelés által érhet el az ember.

De beszéljünk a bennünket legközelebből érintő sportágról az atlétikáról. Hogyan tehetjük az atlétikát tömegsporttá?

Nehéz, igen nehéz probléma ez, és nem is új keletű. Nem ma találták ki. Megpróbálkoztak megvalósításával évtizedek óta az atlétika vezetői. Láttuk is, hogy milyen eredménnyel. Nekünk

tehát nem ezen, vagy legalábbis nem csak ezen az úton kell haladnunk.

Nézzük csak meg, melyik az a korosztály, amelyik leginkább alkalmas és hajlamos arra, hogy idejét és energiáját a sport nemese céljának szentelje. Tudjuk, hogy éppen a férfikor delén 20 és 30 életévek között, amikor atlétikai szempontból a legértékesebb a férfi, akkor kell a magánéletét megalapoznia, jövőjét biztosítani. Ez általában a nagy tömegeknél rengeteg fáradtsággal, lemondással és idővel jár. Tapasztalhattuk elégszer a nagy tehetségek eltűnésénél, hogy bizony az élet fontosabb, mint a sport. Nagyon kevesen vannak, különösen ma, olyan kedvező helyzetben, hogy sportnak nevezhető rendszeres testedzést végezhesse. Ebben a sportszempontból legértékesebb korban tehát - csekély kivétellel - csak minőségi sportról beszélhetünk.

A tömegsport igazi talaja azonban az ifjúság. Ezt látjuk Amerikában, Finnországban és ennek felismerését mutatta a német sport előretörése is. Ha tehát igazán tömegsporttá akarjuk tenni atlétikánkat, akkor a fiatal és legfiatalabb korcsoportokkal kell megszerettetnünk és őket kell minden lehetséges eszközzel megnyernünk az atlétika számára.

A szervezés munkája igen nehéz. Fel kell használni minden kis helyet, ahol az atlétika lábát megvetheti és annak terjedését minden eszközzel támogatni kell. Be kell vonni minden iskolát, minden gyárat, üzemet és a parasztság minden szervezetét. Rá kell venni minden sportegyesületet, amely nem foglalkozik atlétikával, hogy működését terjessze ki erre a sportágra is. Az ifjúsági szervezetek, a Független Ifjúság, a MADI Sz, a SZIM stb. mind-mind olyan erősségek lehetnek ennek az építő munkának, amelyet elmulasztani örök vétek lenne. A cserkészcsapatok és általában minden olyan szervezet, amely fiatal fiukból áll egy-egy pillére lehet törekvéseinknek. A lehetőség tehát megvan csak a módját kell kitálatni annak, hogyan lehetne őket munkára ösztönözni.

Pedig erre is van mód, és ez az emberrel született versenyzési kedvből és a közösségi érzésből fakad. Ugyan melyik egyesület - nemcsak sportegyesületet értek ezáltal - nem akar különbséget tenni a másikkal? Miért ne lehessen az éppen a sport által?

Kidolgozásunk alatt áll egy ifjúsági egyesületi bajnokság tervezet, amely lehetővé teszi, hogy nemcsak a MASz tagegyesületei, hanem minden ifjúsági szervezet résztvehessen benne. A versenyekben egyes csoportok lesznek, amelyekben belül küzdeni lehet a legeredményesebben sportoló iskola, gyár, cserkészcsapat stb. címért. Itt azután érvényre fog jutni a tömegfoglalkoztatás által, hogy minél több csapat vesz részt a versenyekben, annál előbb lesz az egyesület az összesítésben. De megkesh a minőség jutalma is, mert az szerez több pontot, aki eredményesebb versenyzőket tud kiállítani. A tervezetet egyik következő számunkban ismertetni fogjuk.

Természetesen a munkát jutalmazni is kell. Tervünk szerint a szokásos díjazáson felül mást is kell majd a szövetségnek nyújtania. Felszerelést. Bizony a tömegatlétikához - a híres mondást kissé átformálva - felszerelés, felszerelés és felszerelés kell. Gyűjtést fogunk indítani, amely ezt a célt fogja szolgálni. Minden sportbarátot fel fogunk kérni, hogy valamit adjon. Így tudunk majd az atlétanevelő egyesületeknek olyan támogatást nyújtani, amely a további eredményes nevelés hathatós elősegítője lesz.

Ma még azonban ezek csak tervek. De mint minden fontos ügy megvalósulásáig úgy ezét is meg kell előznie egy előkészítő szervező munkának. Jelen cikkünk is azt a célt szolgálja, hogy az egyesületi vezetők már most készüljenek fel a rájuk váró feladatra.

Gyakran halljuk ezeket a kifejezéseket: népdal, néptánc, népi játékok. Valami jóleső érzés bizserog át rajtunk ilyenkor, szinte szertnének mondani: "lám milyen öntudatos, hagyományoszerető nemzet vagyunk, gyűjteményünk van mándezekből, megbecsüljük magunkat, néprajzi, népi sajátosságainkat". Talán érzelmesen el is dudolunk egy édes-bus magyar nótát, viszketni kezd a talpunk, gyors csárdás ütemeire kezdjük összehavergetni bokánkat s dagad a keblünk a benünk felgyülemlett magyar érzéstől. De úgy csak megrökönyödünk, ha valódiságukat kutatni kezdenénk s látnánk, hogy a kedvenc népdalunkat, magyar nótánkat egy divatos fővárosi operettkötő "szerezte" s a friss csárdásunk cseh és osztrák táncmesterek összeállítására nyomán született magyar táncdala.

Magyar népi játékokról beszélünk, bizonygatjuk is van is ilyen sok, de ha valaki azt mondaná, hogy ha vannak ilyenek, mond melyek azok, ismertess egyet is! Zavarba jönnénk s hirtelen kitáplálnánk egyet aminek semmi köze sem lenne a magyarság sajátos életmódjához.

Komolyan és felelősségteljesen ismerkedjünk meg először a magyar parasztság életkörülményeivel. Lássuk mik voltak azok az alakitó formáló tényezők, amelyek között felnőtt "népünk", melyek voltak azok az igazi háttérrel nem rendelkező népi játékok, melyek különösen a földművesifjúságunk életét a cseccsenőkortól a kamaszkorig kitöltötték és oly széppé tették.

A játék tevékenység megindulása. Még csak szendereg a kisdedben a játékos ösztön, már szól fölötté a dal. Dalolnak kedvéért, verseket mondanak neki, mondókaival, játékkal veszi körül édesanyja. A játékos tevékenység elei tehát az édesanyjára hárul, de fokozatos fejlődéssel több és több szerepet vesz át a gyermek, amíg ő maga is játékba kezd. A játék-tevékenység kifejlődésében kezdeményező szerepet töltenek be a felnőtteknek a kisdedekkel végzett hagyományos játécai. Kezdődnek ezekkel a kis dalokkal:

Csi-csis, bel-bel
Hónap kelj fel
Hónapután kapálni kell.

Állni, járni kezdő gyermeket így birtatgatják:
Áll a baba, áll
Mint a gyertyaszál,
Áll, áll, áll,
Istennek kis babája áll!

Táncoltató vers:

Tánci, tánci, tánc,
Zsákban a finác,
Táncolj rajta egyt-kettőt,
Na még egy, na még kettőt.

A játék-tevékenység maximális önállóulása: A gyermek a játékvilágban akkor válik valódi tagjává, amikor képességei már úgy kifejlődtek, hogy játék vagy a kielégítését maga találja meg. Játékaik egyre szaporodnak, testi mozgóképessége, képzeletvilága, ismeretanyaga természetes táplálékhoz jut. Testvéreitől, játszótársaitól elveszi a hagyományos játékokat, s maga is képes új játékokat - bár ősrégi elemekkel - kitalálni.

A nagy bőséggel található játékokat 3 nagy csoportba osztjuk: 1./ testedző, 2./ utánozó és 3./ társas játékokra. Tulajdonképpen nem is lehet ezeket szigorúan elválasztani egymástól, hiszen egymás területére átnyulnak, egy átlátszó szövednek, de az a felosztás mégis szükséges az áttekinthető összefoglalás miatt.

Az alábbiak következnek:

Ujjáéled a gyöngyösi atlétika

1944-ben a gyöngyösi atléták megnyerték az országos ifjúsági egyesületi bajnokságot, 1945-ben azonban mindössze 2 gyöngyösi atléta indult versenyen. A leventék elhurcolásakor csak néhány atléta tudott otthonmaradni, hiányzott a gárda nagyrésze, elpusztult a felszerelés, a pálya egész évben más célokat szolgált. Azóta azonban sokat javult a helyzet. Az atléták közül sokan hajajóttek a Könlci Károly szakavatott keze alatt a Gyöngyösi SE atlétikai szakosztályához szorgalmasan dolgozik. A nevesebb atléták közül Pázmándi, Bámfalvi, Micsonai, Mátrai, Kovács, Csépany, Özse, a 2 Kobold testvér és Szarvas rendelkezésre áll, s bár még nincs otthon, de hirt adott nagáról a gerelyhajító Nemes és a Hársfalvi testvérpár is.

A készülődés a megyei edzősokkal már elkezdődött, tornatermet sajnos nem sikerült szerezni. Az idén a GySE mindenképpen újra az élen akar lenni. Az egyéni futószínpadon kívül igen jó lesz a megyei csapat - Neményi, Csépany, Kovács, Özse, Cifra - komoly helyezési eséllyel indul. Az ugrásokban Pázmándi, Marész, Szarvas, a dobásokban pedig a két Kobold, ha hazatér Nemes, továbbá a volt diágyőri Kaposztás és a volt győri Rózsás jelent komoly erőt. Igen tehetséges az ifjúsági gárda is, főerőssége a sokoldalú Szarvas. Egyelőre a legnagyobb gond a felszerelés pótlása.

Az 1945. évi legjobb magyar atlétikai eredmények.

összeállította: Pelásthly László

/6.folytatás/

Súlylökés

Diszkoszvetés

1355 Némethvári Ernő Előre
1341 Kiss János Vasas
1332 Takács Kálmán Törekvés
1304 Wagner Ádám MAFK
1276 Csányi Zoltán Vasas
1255 Soós Antal BRE
1252 Griffaton Gyula PEAC
1246 Manzini Tibor PEAC
1241 Petike Lajos TFSE
1239 Sik József dr. PEAC
1226 Kovács Péter BRE
1225 Bender József PAC
1220 Tóth József B.Kinizsi
1217 Bacsa István MTK
1214 Medgyessy Zoltán dr. OBSE
1211 Voki József Bajai TISE
1202 Kántor Endre Vasas
1194 Remete Dezső Testvériség
1188 Kelemen Imre B.Kinizsi
1175 Klics Ferenc Vasas
1165 Nagy Imre DVSC
1146 Blázis Lajos MTE
1142 Czákó Lajos Toldi
1140 Sáró József Tisza
1126 Bernát István PAC
1123 Papp Gábor DVTK
1116 K. Nagy János Vasas ETO
1108 Gali Károly DVSC
1097 Farkas János Vasas ETO
1060 Rozsos Antal Tisza

4475 Sik József dr. PEAC
4389 Klics Ferenc Vasas
4310 Józsa Dezső dr. PEAC
4190 Manzini Tibor PEAC
4080 Kulitz János OBSE
4001 Wagner Ádám MAFK
3984 Némethvári Ernő Előre
3890 Petike Lajos TFSE
3870 Tóth József B.Kinizsi
3722 Németh Imre Toldi
3710 Remete Dezső Testvériség
3696 Buzás Zoltán dr. PEAC
3680 Kelemen Imre B.Kinizsi
3690 Bernát István PAC
3678 Bender József PAC
3654 Kiss János Vasas
3620 Griffaton Gyula PEAC
3569 Bacsa István MTK
3561 Virág Béla BRE
3530 Ruma Ferenc DVTK
3400 Kántor Endre Vasas ETO
3378 Győri János BRE
3370 Papp Gábor DVTK
3359 Takács Kálmán Törekvés
3328 Sáró József Tisza
3320 Gali Károly DVSC
3277 Csipák Ferenc BRE
3250 Pék Hugó Bajai TISE
3240 Bányai Mihály Testvériség
3235 Kovács Péter BRE

Gerelyhajítás

6060 Várszegi József Toldi
5278 Medgyessy Zoltán dr. OBSE
5188 Szathmáry Aba BEAC
5028 Griffaton Gyula PEAC
5022 Gáspár János TFSE
4850 Manzini Tibor PEAC
4795 Halassy Sándor SZAC
4750 Varasdi Géza EMTK
4722 Székely Rezső MTK
4705 Kránitz István NVTK
4637 Kelemen Imre B. Kinizsi
4540 Vörös Károly DVSC
4512 Uhlár György Előre
4495 Sáró József SzVSE
4392 Guzsaváry János TFSE
4388 Bakó József KMTK
4380 Tóth István PAC
4315 Horváth András Toldi
4210 Tóth József B. Kinizsi
4200 Némethvári Ernő Előre
4173 Sik József dr. PEAC
4100 Kerndorfer OBSE
4090 Németh Imre Toldi
4038 Petri Miklós PAC
4022 Balázs Lajos MTE
4020 Buzás Zoltán dr. PEAC
4020 Szendrő Pál NVTK
4003 Balogh László Győri ETO
4000 Galli Károly DVSC

Gerelyhajítás ifjúsági

4750 Varasdi Géza EMTK
4722 Székely Rezső MTK
4380 Tóth István PAC
4100 Kerndorfer OBSE
4038 Petri Miklós PAC
4022 Balázs Lajos MTE

Kalapácsvetés

4996 Németh Imre Toldi
4790 Remete Dezső Testv.
4624 Wagner Ádám MAFC
4410 Gáspár Elemér BRE
4259 Petike Lajos TFSE
4166 Manzini Tibor PEAC
4070 Sik József dr. PEAC
3805 Bánpataki Pál Testv.
3751 Buzás Zoltán dr. PEAC
3680 Bender József PAC
3430 Bánpataki György Rp. Mad.
3421 Kossutha Béla DVTK
3345 Laboda Zsigmond Toldi
3281 Havel Ernő MTK
3150 Molnár György Testv.
3065 Edömér Ervin Testv.
3042 Horváth András Toldi
3038 Mosonyi László BRE

Súlylökés ifjúsági

1146 Balázs Lajos MTE
1042 Zentai Emil PTK
1038 Petri Miklós PAC
1029 Lehoczky Sándor EMTK
1009 Krajcsó Gyula B. MÁV

Diszkoszvetés ifjúsági

3250 Pék Hugó Bajai TISE
3126 Kerndorfer OBSE
3070 Tribold Jenő MTK
3067 Petri Miklós PAC
3062 Krajcsó Gyula B. MÁV
3030 Plasek Károly EMTK
3022 Zentai Emil PTK

Kalapácsvetés ifjúsági

3805 Bánpataki Pál Testv.
3430 Bánpataki György Rp. Mad.

Felkérjük az egyesületeket, hogy esetleges helyesbítéseiket az eredmény, továbbá a verseny helyének és időpontjának feltüntetésével szerkesztőségünk címére küldjék.

Előfizetés: számonként ...3.000 adópengő.

Előfizetni lehet a szerkesztőségben, vagy a 16,420 sz.csekkclapon.

Az ATLÉTIKA és NÉPI JÁTÉKOK

megjelenik kéthetenként.

Szerkesztik: Horváth G. Sándor és Szeniczai Zoltán

Szerkesztőség: Budapest V. Ságvári-tér 1.1.3.

Hivatalos óra: Hétfőn és pénteken 5-6 óráig.